

Abu Dharr Al-Ghifaari blir muslim

Berättelsen om Abu Dharr Al-Ghifaaris omvändelse till islam [501]

'Abdullah bin As-Samit (må Allah vara nöjd med honom) berättade att Abu Dharr [502] (må Allah vara nöjd med honom) sade:

"Vi bröt upp från vår stam Ghifaar, som betraktar de förbjudna månaderna som tillåtna. Jag, min bror Unais och vår mor stannade hos vår morbror som behandlade oss väl.

Männen i hans stam blev avundsjuka och sade: "När du är borta från ditt hem begår Unais äktenskapsbrott med din hustru." Vår morbror kom och anklagade oss för den synd som hade förts vidare till honom.

Jag sade: "Du har förstört all den godhet du visade oss. Vi kan inte stanna kvar hos dig efter detta." Vi gick till våra kameler och lastade vårt bagage. Vår morbror började gråta och höljde sig i ett tygstycke.

Vi fortsatte tills vi slog läger vid sidan av Makkah. Unais lottade om kamelerna vi hade och ett lika stort antal därutöver. De båda gick till en Kahin (spåman) och han lät Unais vinna, och Unais kom tillbaka med våra kameler och ett lika stort antal med dem.

('Abdullah bin As-Samit sade att:) "Han (Abu Dharr) sade: 'Min brorson, jag brukade be tre år innan jag träffade Allahs Sändebud.'" Jag sade: "Till vem bad du?" Han sade: "Till Allah." Jag sade: "Åt vilket håll vände du ditt ansikte (vid bönen)?" ('Abdullah bin As-Samit sade att:) Han sade: "Jag brukade vända mitt ansikte i den riktning som Allah ledde mig. Jag brukade be nattbönen i slutet av natten och föll ned i prostration som en mantel tills solen gick upp över mig." Unais sade: "Jag har ett ärende i Makkah, så du stannar bättre här." Unais gick tills han kom till Makkah och återvände till mig sent. Jag sade: "Vad har hänt?" Han sade: "Jag träffade en person i Makkah som delar din religion och hävdar att det verkligen är Allah som har sänt honom." Jag sade: "Vad säger folket om honom?" Han sade: "De säger att han är en poet, en Kahin eller en trollkarl."

Unais, som själv var en av poeterna, sade: "Jag har hört en Kahins ord, men hans ord liknar på intet sätt hans (ord). Jag jämförde också hans ord med poeters verser, men sådana ord kan ingen poet uttrycka. Vid Allah, han talar sanning och de ljuger." Då sade jag: "Stanna du här tills jag går,

så att jag kan träffa honom.” Han sade: Jag kom till Makkah och sökte upp en obetydlig person bland dem och sade till honom: ”Var är han som ni kallar as-Sabi?” Han pekade mot mig och sade: ”Han är Sabi.” Därpå attackerade dalens folk mig med jordklumpar och bågar tills jag föll medvetlös. Jag reste mig upp efter att ha blivit slagen, återfick medvetandet och fann att jag såg ut som en röd avgud.

Jag kom till Zamzam [503] och tvättade blodet av mig, drack vatten därifrån, och lyssna, o son till min bror, jag stannade där i trettio nätter eller dagar och jag hade ingen mat förutom Zamzam-vatten. Jag blev så storväxt att veck uppträdde på min mage, och jag kände ingen hunger i min mage. Det var under denna tid som Makkahs folk sov i den månbelysta natten och ingen förutom två kvinnor omringade huset; de åkallade Isafa och Na’ila (två berömda kvinnliga avgudar).

De kom till mig under sin runda och jag sade: ”Gift den ena med den andra”, men de lät inte avskräcka sig från sin åkallan. De kom till mig och jag sade till dem: ”Stick in trä (i avgudarnas könsorgan).” (Jag sade detta till dem med så tydliga ord) eftersom jag inte kunde uttrycka det i bildspråk. Dessa kvinnor gick sin väg gråtande och sade: ”Om det hade funnits någon av vårt folk här (hade han lärt dig en läxa för de obscena ord du använde om våra avgudar inför oss).”

Dessa kvinnor mötte Allahs Sändebud ﷺ och Abu Bakr som också var på väg ned från berget. Han frågade dem: ”Vad har hänt er?” De sade: ”Det finns en Sabi som gömt sig mellan Ka’bah och dess ridå.” Han sade: ”Vad sade han till er?” De sade: ”Han uttalade sådana ord inför oss som vi inte kan återge.”

Allahs Sändebud ﷺ kom och kysste den svarta stenen och omrundade huset tillsammans med sin följeslagare och förrättade sedan bönen, och när han hade avslutat sin bön, sade Abu Dharr (må Allah vara nöjd med honom): ”Jag var den förste att hälsa honom med fredens hälsning och uttalade (dessa ord) på detta sätt: ’Allahs Sändebud, må frid vara över dig’, varpå han sade: ’Och må den vara över dig och Allahs barmhärtighet.’” Han sade sedan: ”Vem är du?” Jag sade: ”Från stammen Ghifaar.”

Han ﷺ lutade sin hand och placerade sitt finger på sin panna, och jag sade till mig själv: Kanske har han inte gillat att jag tillhör stammen Ghifaar. Jag försökte ta tag i hans hand men hans vän, som kände honom bättre än jag, avhöll mig från att göra det. Han lyfte sedan sitt huvud och

sade: "Hur länge har du varit här?" Jag sade: "Jag har varit här de senaste trettio nätterna eller dagarna."

Han sade: "Vem har mättat dig?" Jag sade: "Jag har inte haft någon mat förutom Zamzam-vatten. Jag har blivit så storväxt att veck uppträder på min mage och jag känner ingen hunger." Han sade: "Det är välsignat (vatten) och det tjänar också som mat."

Varpå Abu Bakr (må Allah vara nöjd med honom) sade:

Allahs Sändebud ﷺ, låt mig stå som värd för honom denna natt, och sedan gick Allahs Sändebud vidare och likaså Abu Bakr, och jag följde med dem. Abu Bakr öppnade dörren och tog sedan fram russin från Ta'if för oss, och det var den första maten jag åt där. Sedan stannade jag så länge jag behövde stanna. Jag kom sedan till Allahs Sändebud ﷺ och han sade: "Jag har blivit visad ett land rikt på träd och jag tror att det inte kan vara annat än Yathrib (det är det gamla namnet på Madinah). Du är en förkunnare till ditt folk för min räkning. Jag hoppas att Allah ska låta dem dra nytta av dig och att Han ska belöna dig."

Jag kom till Unais (må Allah vara nöjd med honom) och han sade: "Vad har du gjort?" Jag sade: "Jag har gjort det att jag har omfamnat islam och vittnat (om Allahs Sändebuds ﷺ profetskap)."

Han (Unais) sade: "Jag har ingen motvilja mot din religion och jag omfamnar också islam och vittnar (om Muhammads profetskap)." Sedan kom vi båda till vår mor och hon sade: "Jag har ingen motvilja mot er religion och jag omfamnar också islam och vittnar om Muhammads ﷺ profetskap."

Vi lastade sedan våra kameler och kom till vår stam Ghifaar, och hälften av stammen omfamnade islam. Deras hövding var Aimi' bin Rahada Al-Ghifaari och han var deras ledare, och hela den andra halvan av stammen sade: "Vi omfamnar islam när Allahs Sändebud ﷺ kommer till Madinah", och när Allahs Sändebud ﷺ kom till Madinah omfamnade den återstående hälften också islam.

Sedan kom stammen Aslam till Profeten ﷺ och sade: "Allahs Sändebud ﷺ, vi omfamnar också islam liksom våra bröder som har omfamnat islam." Och de omfamnade också islam." Varpå Allahs Sändebud ﷺ sade: "Allah beviljade förlåtelse åt stammen Ghifaar och Allah räddade (från

undergång) stammen Aslam.” [504]

Abu Jamra berättade: Ibn 'Abbas (må Allah vara nöjd med honom) sade till oss:

”Ska jag berätta för er historien om Abu Dharrs omvändelse till islam?” Vi sade: ”Ja.” Han sade: ”Abu Dharr sade: Jag var en man från stammen Ghifaar. Vi hörde att en man hade trätt fram i Makkah och hävdade sig vara en profet.

Jag sade till min bror: 'Gå till denne man och tala med honom och berätta hans nyheter för mig.' Han gav sig av, träffade honom och återvände. Jag frågade honom: 'Vad är nytt med dig?' Han sade: 'Vid Allah, jag såg en man som befäller det goda och förbjuder det onda.' Jag sade till honom: 'Du har inte tillfredsställt mig med denna lilla information.' Så jag tog en vattensäck och en käpp och begav mig mot Makkah. Varken kände jag honom (dvs. Profeten) eller ville jag fråga någon om honom.

Jag fortsatte att dricka Zamzam-vatten och vistas i moskén. Sedan passerade Ali (må Allah vara nöjd med honom) förbi mig och sade: 'Det verkar som om du är en främling?' Jag sade: 'Ja.' Han gick till sitt hem och jag följde honom. Varken frågade han mig om något, eller berättade jag något för honom. Nästa morgon gick jag till moskén för att fråga om Profeten ﷺ men ingen berättade något om honom för mig. Ali passerade förbi mig igen och frågade: 'Har mannen ännu inte känt igen sin boplats?' Jag sade: 'Nej.' Han sade: 'Följ med mig.' Han frågade mig: 'Vad är ditt ärende? Vad har fört dig till denna stad?' Jag sade till honom: 'Om du håller min hemlighet, ska jag berätta.' Han sade: 'Det ska jag.' Jag sade till honom: 'Vi har hört att en person har trätt fram här och hävdar sig vara en Profet. Jag skickade min bror för att tala med honom och när han återvände, gav han inget tillfredsställande svar; så jag tänkte träffa honom personligen.' Ali sade (till Abu Dharr): 'Du har nått ditt mål; jag är på väg till honom just nu, så följ mig, och vart jag än går in, gå in efter mig. Om jag ser någon som kan orsaka dig problem, ska jag stanna vid en vägg och låtsas laga mina skor (som en varning), och du ska gå därifrån.' Ali gick vidare och jag följde honom tills han gick in på ett ställe, och jag gick in med honom till Profeten ﷺ till vilken jag sade: 'Presentera islams (principer) för mig.' När han ﷺ gjorde det, omfamnade jag islam 'omedelbart.'

Han ﷺ sade till mig: 'O Abu Dharr! Håll din omvändelse hemlig och återvänd till din stad; och när du hör om vår seger, återvänd till oss.' Jag

sade: 'Vid Honom som sände dig med Sanningen, jag ska offentligt tillkännage min omvändelse till islam inför dem (dvs. de otrogna).' Abu Dharr gick till moskén, där några personer från Quraysh var närvarande, och sade: 'O Quraysh-folk! Jag vittnar om att ingen har rätt att dyrkas utom Allah, och jag vittnar (också) om att Muhammad är Allahs Tjänare och Hans Sändebud.' (Vid dessa ord) sade Quraysh-männen: 'Ta itu med denne Sabi (dvs. muslim)!' De reste sig och slog mig nästan till döds. Al-'Abbas [505] såg mig och kastade sig över mig för att skydda mig. Han vände sig sedan mot dem och sade: 'Ve er! Vill ni döda en man från stammen Ghifaar, fastän er handel och era förbindelser går genom Ghifaars territorium?'

De lämnade mig därför. Nästa morgon återvände jag (till moskén) och sade samma som jag sagt föregående dag. De sade igen: 'Ta itu med denne Sabi!' Jag behandlades på samma sätt som föregående dag, och återigen fann Al-'Abbas mig och kastade sig över mig för att skydda mig och sade till dem samma som han hade sagt dagen innan.' Det var alltså Abu Dharrs omvändelse till islam." [506]

Ibn Abbas (må Allah vara nöjd med honom) berättade:

"När Abu Dharr (må Allah vara nöjd med honom) fick nyheten om Profetens ﷺ framträdande sade han till sin bror: 'Rid till detta dal (i Makkah) och försök ta reda på sanningen om den person som hävdar sig vara en Profet och som underrättas om himmelens nyheter. Lyssna på vad han säger och återvänd till mig.'

Så hans bror gav sig av och kom till Profeten ﷺ och lyssnade på en del av hans tal, och återvände till Abu Dharr och sade till honom: 'Jag har sett honom befalla dygdigt uppförande och säga något som inte är poesi.'

Abu Dharr sade: 'Du har inte tillfredsställt mig vad gäller det jag ville veta.' Han tog sedan sin reseproviant och en vattensäck med lite vatten tills han nådde Makkah. Han gick till moskén och sökte efter Profeten, och fastän han inte kände honom, ogillade han att fråga någon om honom.

När en del av natten hade gått, såg Ali honom och förstod att han var en främling. Så när Abu Dharr såg Ali, följde han honom, och ingen av dem frågade sin följeslagare om något, och när gryningen kom, tog Abu Dharr (må Allah vara nöjd med honom) sin reseproviant och sin vattensäck till

moskén och stannade där hela dagen utan att bli sedd av Profeten, och när det blev kväll återvände han till sin viloplats.

Ali (må Allah vara nöjd med honom) passerade förbi honom och sade: 'Har mannen ännu inte känt igen sin boplats?' Så Ali väckte honom och tog honom med sig och ingen av dem talade med den andre om något.

När det var den tredje dagen gjorde Ali detsamma och Abu Dharr stannade hos honom. Då sade 'Ali: 'Vill du berätta för mig vad som fört dig hit?'

Abu Dharr sade: 'Om du ger mig ett fast löfte om att du ska vägleda mig, ska jag berätta.' Ali lovade honom och han berättade för Ali om saken. Ali sade: 'Det är sant, och han är Allahs Sändebud. Imorgon bitti när du vaknar, följ med mig, och om jag ser någon fara för dig, stannar jag som om jag ska urinera, men om jag går vidare, följ efter mig och gå in på det ställe jag går in på.' Abu Dharr gjorde så, och följde Ali tills han gick in på Profetens plats, och Abu Dharr gick in med honom. Abu Dharr lyssnade på en del av Profetens tal och omfamnade islam på stående fot.

Profeten ﷺ sade till honom: 'Återvänd till ditt folk och underrätta dem (om det) tills du får mitt order.' Abu Dharr sade: 'Vid Honom i vars Hand mitt liv är, jag ska offentligt tillkännage det inför dem (dvs. hedningarna).'

Så han gick ut och när han nådde moskén sade han så högt han kunde: 'Jag vittnar om att ingen har rätt att dyrkas utom Allah, och Muhammad är Allahs Sändebud.' Folket reste sig och slog honom hårt. Sedan kom Al-Abbas och knäböjde över honom (för att skydda honom) och sade (till folket): 'Ve er! Vet ni inte att denne man tillhör stammen Ghifaar och att er handelsväg till Sham går genom deras område?' Så han räddade honom från dem. Abu Dharr gjorde detsamma nästa dag. De slog honom och hämnade sig på honom och återigen knäböjde Al-Abbas över honom (för att skydda honom)." [507]

Fotnoter:

[501] Här återges de olika berättelserna om hur Abu Dharr Al-Ghifaari omfamnade islam, varefter en sammanställning av de olika rapporterna om hans historia om att anta islam följer, In Sha Allah.

[502] Abu Dharr Al-Ghifaari Al-Kinani, vars egentliga namn var Jundub ibn

Junadah.

[503] Zamzam är namnet på en berömd brunn i Al-Masjid Al-Haram [den Heliga Moskén i Makkah], som ligger trettioåtta armbågar från Ka'bah. Det är brunnen tillhörande Isma'il, son till Ibraheem (عليهما الصلاة والسلام), från vilken Allah släckte Isma'ils törst när han var ett spädbarn. Hans mor, Hajar (عَلَيْهِ السَّلَامُ), sökte vatten åt honom men kunde inte finna något. Hon klättrade till toppen av berget As-Safa och bad till Allah om hjälp och vatten åt Isma'il, sedan klättrade hon till toppen av berget Al-Marwa och gjorde detsamma. Allah sände ängeln Jibreel och han slog marken med sina hälar, och vatten uppenbarade sig. (Islamqa.info, 1698)

[504] Sahih Muslim 2473a (se även 2473b, c och 2474).

[505] Al-'Abbas bin 'Abdul Muttalib, Profetens farbror på faderns sida, hade ännu inte antagit islam, men han stödde sin brorson Profeten Muhammad och muslimerna. Enligt Imam At-Tabari (i Tareekh At-Tabari) konverterade han till islam någon tid efter slaget vid Badr. Och Allah vet bäst.

[506] Sahih Al-Bukhari 3522.

[507] Sahih Al-Bukhari 3861.

Utdrag ur boken 'The Biography of Prophet Mohammad ﷺ' Vol 1 av Mohammad Thajammul Hussain Manna